

## در انتظار خوش امید



یک تعبیر فلسفی است که می‌گوید زندگی یعنی انتظار. در این تعبیر انسان‌ها در تمام طول حیات خود فقط لحظات انتظار، رسیدن و انتظار مجدد را طی می‌کنند. مثلاً پدر و مادر در انتظار حرف زدن کودک هستند. تا حرف زد در انتظار راه رفتن او هستند. وقتی شروع به راه رفتن کرد در انتظار غذا خوردن مستقل او. و این موضوع تا زمانی که آنها زنده هستند ادامه دارد.

در زمینه کار، درآمد، تحصیلات و خلاصه همه امور ما مدام در انتظار هستیم.

واقعیت این است که رخدادهای آینده می‌روند. انتظارها آغاز می‌شود، پایان می‌یابد و دوباره انتظار دیگری فرا می‌رسد. ما کنترلی در این وضعیت نداریم اما می‌توان این انتظار را با دو رویکرد طی کرد. رویکرد اول سرشار از نگرانی و ترس و گاه ناامیدی همراه است و رویکرد دوم مملو از امید است.

انتخاب این دو وضعیت با ماست.

همه می‌دانیم که وضع اقتصادی مطلوب نیست. همه در تلاشند که این وضعیت را بهتر کنند. این انتظار را می‌توان با دو رویکرد ناامیدانه و امیدوارانه طی کرد.

شرط عقل آن است که با چاشنی امید حرکت کنیم. تجربه نشان داده که امید موتور محرکه زندگی است.

اینک در آستانه سال نو، آرزومندیم دانه‌های امید در قلب‌هایتان جوانه بزند. امید به خود، امید به این که این شرایط را طی خواهیم کرد همانطور که پیش‌تر طی کردیم.

باور کنیم با تولد نهاد امید می‌توانیم به انتظار گل و میوه‌های آن بنشینیم.

تا دورودی دیگر و آرزوی سالی پر از امید

